अथ षष्ठोऽनुवाकः।

पञ्चमे चातुर्मास्ययाजिनः पवनमन्त्रा उक्ताः। षष्ठे तद्विधिरुच्यते। तत्रादावन्वयव्यतिरेकाभ्यां वपनक्रमं विधत्ते। "देवा वै यज्ञेऽकुर्व्वत। तदसुरा अकुर्व्वत। तेऽसुरा ऊर्द्ध्वं पृष्ठेभ्यो नापश्यन्। ते केशानग्रेऽवपन्त। अथ श्मश्रूणि। अथोपपक्षौ। ततस्तेऽवाञ्च आयन्। पराभवन्। यस्यैवं वपन्ति। अवाङेति [१]। अधो परैव भवति। अथ देवा ऊर्द्ध्वं पृष्ठेभ्योऽपश्यन्। त उपपक्षावग्रेऽवपन्त। अथ श्मश्रूणि। अथ केशान्। ततस्तेऽभवन्। सुवर्गं लोकमायन्। यस्यैवं वपन्ति। भवत्यात्मना। अथो सुवर्गं लोकमेति" [२] इति। देवैर्यद्यदङ्गं यज्ञेऽनुष्ठितं तत्तदङ्गमसुरास्तथैवान्वतिष्ठन्। वपने तु स्वबुध्यैव प्रवृत्ताः। पृष्ठशब्देन तत्समीपवर्त्तिनौ कक्षावुपलक्ष्येते। ते सर्व्वेऽप्यसुराः स्वकीयान् कक्षानारभ्योर्द्ध्वं वपनं कर्त्तव्यमिति शास्त्रार्थं नाज्ञापयिषुः। अज्ञात्वा च केशश्मश्रुकक्षक्रमेणाधोमुखप्रवृत्तं वपनं कृत्वा स्वयमवाञ्चो नीचा भूत्वा लोके समागत्य पराभूताः। एवमन्योऽपि नीचो भूत्वा लोके समागत्य पराभवति। देवास्तु कक्षेभ्य ऊर्द्ध्वक्रमं ज्ञात्वा कक्षश्मश्रुकेशक्रमेण वपनं कृत्वा लोकेऽस्मिन्नैश्वर्य्यं प्राप्ताः ऊर्द्ध्वक्रमेण स्वर्गञ्च प्राप्नुवन्। अन्योऽप्येवं कृत्वात्र स्वयमेव प्रभुर्भवति स्वर्गञ्च प्राप्नोति॥

ऊर्द्ध्वक्रमेण सह विकल्पार्थं क्रमान्तरं विधत्ते। "अथैतन्मनुर्वव्रे मिथुनमपश्यत्। स श्मश्रूण्यग्रेऽवपत। अथोपपक्षौ। अथ केशान्। ततो वै स प्रजायत प्रजया पशुभिः। यस्यैवं वपन्ति।